

22 Οκτωβρίου 2024

Ο Άγιος Γρηγόριος Επίσκοπος Μεθώνης, εθνοϊερομάρτυρας (1816-1825)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Συναξαριακές Μορφές](#)

Διακόνημα: Αξίζει να διαβάσετε τον βίο του αγίου Γρηγορίου, για να καταλάβετε ποίος πραγματικά ήταν ο ρόλος της Εκκλησίας (των γνήσιων παιδιών της) στην απελευθέρωση της χώρας.

Γεννήθηκε το 1770 στο χωριό Άλβαινα της Ολυμπίας. Επίσκοπος Μεθώνης Ναυαρίνου και Νεοκάστρου χειροτονήθηκε επί πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κυρίλλου ΣΤ' (1813-1818). Το 1817 ταξίδεψε στη Ρωσία και παρουσιάστηκε ενώπιον του τσάρου στον όποιο, με σπάνια ευγλωττία, εξέθεσε τις κακουργίες των Τούρκων κατακτητών και την οικτρή κατάσταση των υπόδουλων Ελλήνων, και από τον όποιο ζήτησε συμπαράσταση και βοήθεια για το δούλο Γένος. Στη Μεθώνη επέστρεψε το 1818 με ρωσικό πολεμικό πλοίο.

Τότε μνήθηκε στη Φιλική Εταιρεία από τον Αναγνωσταρά Παπαγεωργίου. Είναι ο πρώτος από τους αρχιερείς της Πελοποννήσου που μνήθηκε σ' αυτήν, η δε είσοδος του χαιρετίστηκε με ενθουσιασμό από τον Αλέξανδρο Υψηλάντη. Από την έναρξη της Επανάστασης του 1821, ο Γρηγόριος αναπτύσσει πολεμική δράση και πρωτοστατεί, μαζί με τους οπλαρχηγούς Παπατσώρα, Γρηγοριάδη, Παπατσώνη, Ντούφα, Παπαζαφειρόπουλο, Κων. Πετρ. Μαυρομιχάλη κ.ά. στην πολιορκία των κάστρων της Μεθώνης και του Νεοκάστρου. Μετά εξάμηνη πολιορκία του Νεοκάστρου οι Τούρκοι παραδόθηκαν και τη συμφωνία παραδόσεως υπέγραψε ο

Γρηγόριος (7 Αυγούστου 1821). Η απόβαση του Ιμπραήμ στη Μεθώνη και Κορώνη βρίσκει τον Γρηγόριο στην πρώτη γραμμή και υπερασπίζεται το Παλαιόκαστρο. Μετά την πτώση της Σφακτηρίας, τα χαράματα της 30ης Απριλίου 1825, ο Γρηγόριος και οι υπερασπιστές του Παλαιοκάστρου αποφάσισαν ηρωική έξοδο. Ο Γρηγόριος τραυματίστηκε και συνελήφθη αιχμάλωτος. Αρνήθηκε να εξισλαμιστεί και να “προσκυνήσει”, φυλακίστηκε στο Μπούρτζι της Μεθώνης όπου υποβλήθηκε σε φρικτά μαρτύρια με αποτέλεσμα να πεθάνει στις 22 Οκτωβρίου 1825.